

UNGDOM

Republiques store sal er i ungdommens tegn blevet omdannet til en strand, hvor det vrimler med små telte og unge mennesker. Publikum bliver bedt om at smide skoene og skifte til sommertøj, og der er faktisk en god varme inde i salen.

Publikum kommer ind i grupper på ca. 8 og da vi har passeret en lille bro, bliver vi individuelt inviteret ind i teltene af de unge beboere. Det er ret grænseoverskridende med den pludselige intimitet, men 19-årige Jonas formår alligevel at få sin gæst til at slappe af ved at læse digte og spille stilfærdig musik. En klokke markerer et stemningsskift og Jonas forlader teltet og kommer tilbage med en pige, og snart ligger vi uhyre tæt alle tre med Jonas i midten. Han fortæller om kærestesorger og en tidlig hang til at klæde sig ud og ifører sig et strutskort. Vi hører hvordan hans mor masserede hans fødder som barn, mens han masserer vores, og pludselig tager man sig selv i også at massere hans.

Klokken slår og vi opfordres til at lave spas og ender med at kyle hans strutskort ind i et andet telt, hvorefter vi pjakkede løber væk. Snart havner vi i et andet telt, hvor der gøres klar til fest sammen med en lille håndfuld af de andre unge. Vi sidder nærmest oveni hinanden, men de skal med vores hjælp alligevel skifte til skjorte og slips. For nu skal der festes!

Vi kravler atter ud af teltet - forestillingen ER ganske rigtig ikke velegnet til gangbesværede - og kaster os ud i dansen, mens vi bliver pyntet med briller og horn. Senere ligger vi allesammen i sandet med hinanden om hovedpuder - gæster og medvirkende som een stor masse, og ingen ved rigtig hvem der er hvem. Man konstaterer bare, at et ung pige aer ens hår, mens man ligger og stirrer op i stjernerne.

Pludselig havner man i et telt med to piger - heraf en på 15. Hun spørger, hvordan vi ville lægge an på hinanden? Efter vi har svaret og vi har spurgt lidt indtil hendes overvejelser på den front, er det blevet tid til en badetur. En lille vandgrav bruges til at soppe i, men snart begynder folk at sprøjte på hinanden og nogen bliver rigtig våde.

En 16-årig fyr i bar overkrop finder to, han vil have med ind i sit telt, hvor vi skal ligge helt tæt med hinanden i hænderne. Han er ikke af dansk herkomst, og fortæller, at han er bange for ikke at kunne realisere sine drømme om uddannelse og job. Han spørger ind til vores, og sammen går vi udenfor teltet for at nyde lysets frembrud. Han gir os et kys på kinden og vi krammer til farvel.

Da man kommer tilbage til garderoben, er man helt rundtosset, men også fyldt med en sjælden varme og en stille glæde. For disse helt naturlige unge mennesker formår at minde os om en stor sandhed ved det at være ung. Næmlig at ungdom er andet end druk, sex og vold. Her møder vi en sjælelig renhed, en umiddelbarhed, en oprigtighed og en sårbarhed, der også tjener som spejl af ens egen ungdom.

Man kan derfor kun betegne Republiques seneste eksperiment som uhyre vellykket. Men man skal være indstillet på at lade sin parader falde og tage imod den ungdommelige uskyld. Men så får man også en stor smuk gave, som Republique, instruktørerne Tue Biering og Jeppe Kristensen samt ikke mindst de medvirkende fortjener stor tak for.

